

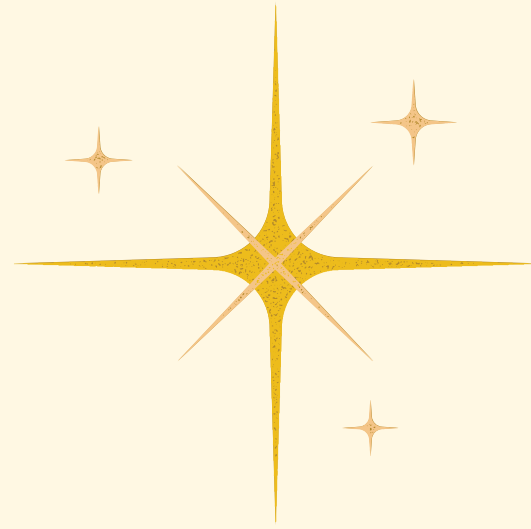
Візитка пошуку

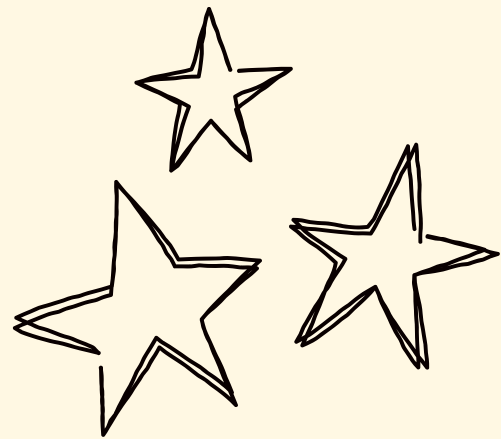
Цей мпримірник бюлетня познайомить читачів з учителями , які цьогоріч доєднались до команди ліцею “Фінансовий”, а отже визначили для себе на найближчий час планку професійних якостей , встановлену стратегічним баченням керівника ліцею Шукевичем Ю.В. і розумінням, що від освіти безпосередньо залежить розвиток держави. Чого ж очікує ліцей від нових колег і що дає в обмін на отримане?

По- перше вміння самому бути учнем. На сьогодні розвиток — це дар і інвестиції вчителів в кращу версію себе, зможуть приносити результат для тих , кого вони навчають. Оскільки педагогічна професія — це служіння суспільству і країні, то сучасний вчитель має постійно змінюватися і розвиватися.

По- друге усвідомлення необхідності зміни ролей, які вони виконують в освіті сьогодні — не просто передавати знання, а бути фасилітатором, модератором, помічником, щоб навчити дітей самостійно здобувати інформацію, працювати в команді, вирішувати проблеми і знаходити творчі рішення. І безумовно - реагувати на зміни у світі, робити це швидко, мати високий рівень адаптивності та стресостійкості. Зараз серед психологів стало модним вживати слово резилентність — це життестійкість. Вона полягає в здатності відновитися після кризи. Це дуже важлива навичка, адже зараз ми весь час перебуваємо в кризі і нам постійно доводиться відновлюватися. Якщо цього не опанувати, то не зможемо сконструювати в дітей здорову модель поведінки.

По-третє вміння мотивувати учня: до розвитку, до знання предмета, до пізнання світу. Це можна зробити лише тоді, коли любиш свою працю, коли ти відповідальний і відкритий до світу. Без мотивації не буде результату, а він має бути .

Водночас вчитель має бути дуже глибоким, бо він свій світ він ретранслює учням , живим, емоційним, мати контакт зі своєю внутрішньою дитиною. І безумовно він має бути авторитетним і за рахунок своєї внутрішньої організації вести за собою.

Щож пропонує ліцей учителям, що долучаються до спільноти?

По-перше , приємну і доброзичливу атмосферу з доволі комфортними умовами праці . По-друге , підтримку творчої ініціативи і бажання зростати, удосконалюватись та вносити зміни в освітній процес. По- третє , відчуття радості від того, що ти робиш потрібну справу - справу становлення і формування майбутнього твоєї країни. я

Вітаю, колеги!

Моє ім'я: Сергій Шевченко

Посада: Вчитель математики

Місце роботи: Ліцей «Фінансовий»
м. Київ

Досвід роботи: 5 місяців у ліцеї, 13
років роботи з підлітками у клубах
дозвілля та таборах.

На уроках я використовую інтерактивні методи:

Гейміфікацію для підвищення мотивації
(математичні квести, інтерактивні завдання);

Проектну діяльність, що допомагає учням
застосовувати знання у реальних ситуаціях;

Роботу в групах, яка розвиває комунікаційні
навички та вчить працювати в команді.

Моя педагогічна філософія

Я вірю, що математика — це не просто набір
формул і правил, а інструмент для розвитку
логічного мислення, креативності та
впевненості у власних силах.

Мій досвід і підхід

Попри те, що моя робота у ліцеї триває лише п'ятий місяць, я маю 13-річний
досвід у сфері неформальної освіти. Робота з підлітками у клубах дозвілля та
таборах навчила мене знаходити індивідуальний підхід до кожного, мотивувати,
зацікавлювати і будувати дружні та довірливі стосунки.

Чому я тут?

Я прагну не лише викладати математику, а й
створювати навчальне середовище, де учні
почуваються комфортно, безпечно, впевнено та
мотивовано. Мені цікаво знайомитися з новими
методиками, співпрацювати з колегами та
розвиватися у професії, адже я тільки
початківець.

Якщо ви маєте ідеї для спільних проєктів або хочете обговорити
можливості покращення навчального процесу, буду радий співпраці!

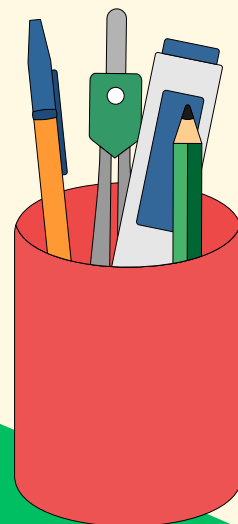

Мене звали Попова Анастасія Владиславівна, але учні звикли називати мене більш сучасно: Пані Анастасія.

З дитинства мріяла навчатися в фінансовому лицейі, але ніколи не мала здібностей до математики. Проте старше покоління випускників може пам'ятати мене з поїздок з Мар'яною Сергіївною.

Мені дуже подобалась атмосфера, дружність учнів і те, що мене спокійно приймали в колектив.

Після 11го класу я вступила в Київський Столичний університет імені Бориса Грінченка на вчителя англійської та іспанської мови, вчилась і в карантин, і в перші дні повномасштабного вторгнення навіть робила домашнє завдання з перекладу!

Так чому я тут? Дуже хочу принести в лицей та на уроки баланс між дисципліною та дружньою атмосферою на уроках, хочу щоб учні не боялися висловлюватись англійською мовою. Дорослі часто говорять, що дитині щось «дано», а щось «не дано». Наприклад, учень гарно пише твори, але має труднощі з рівняннями та задачами. Отже, у нього просто немає таланту до математики.

Проте з такими переконаннями в дитини вибудовується світогляд, що вона народилася з певним набором умінь. І якщо якоїсь навички немає в списку вроджених, то здобути її неможливо. Такий світогляд називається фіксоване мислення. Люди, які його поділяють, уникають нових викликів, бояться труднощів та критики. І головне — навіть не намагаються докласти зусиль, щоб здобувати нові навички. Адже вірять, що для цього має бути вроджений талант.

Протилежне до фіксованого — мислення зростання. Це усвідомлення, що завдяки зусиллям ми можемо розвивати різні здібності. Людина з таким мисленням не розділяє навчальні напрямки або сфери діяльності на «моє» і «не моє». Вона вірить, що чим більше докладе зусиль, тим більшого навчиться.

Тож якщо дитині якийсь предмет дається гірше за інші, не варто говорити, що в неї просто немає хисту до нього - просто треба шукати інший підхід, щоб пояснити навчальний матеріал та мотивувати дитину продовжувати старатись і докладати зусиль.

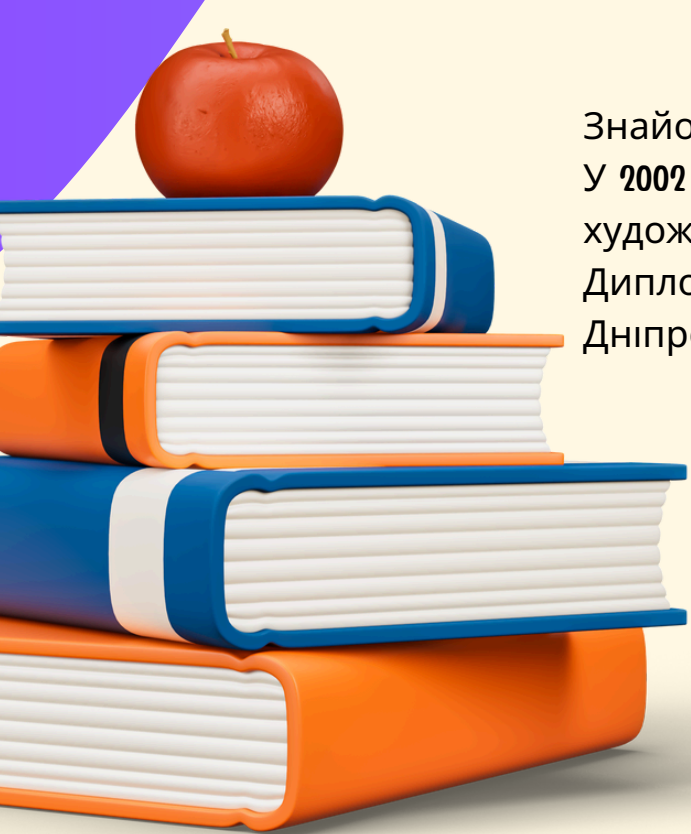

Що я люблю? Свою сім'ю, собак, смачну каву зранку та рибу, поїздки з лицейною родиною
Що я ціную? Щирість, чесність, адекватність, порядність і стабільність.

Чим я захоплююсь? Бойові мистецтва, авіацією та читанням.

Що я ненавиджу? Кров'янку, кричати на когось, бачити сльози інших людей та русню.

Знайомтесь, я - вчитель інформатики Александрович Святослав Ігорович. Народився 1 серпня 1980 року в місті Києві. У 2002 році закінчив Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури в Києві отримав кваліфікацію архітектора та художника. Мій дипломний проект на тему “Європейська площа у м. Києві, адміністративно-Громадський комплекс” був відзначений Дипломом 1-го ступеня на XI Огляді-конкурсі дипломних проектів випускників архітектурних та художніх вузів у жовтні 2002 року в місті Дніпро.

З жовтня 2024 року працюю вчителем інформатики 8-11 класів у Ліцеї

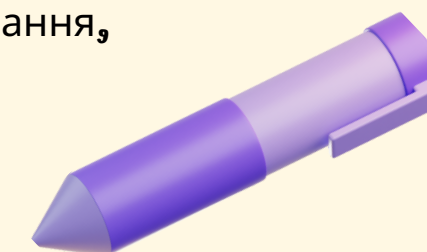
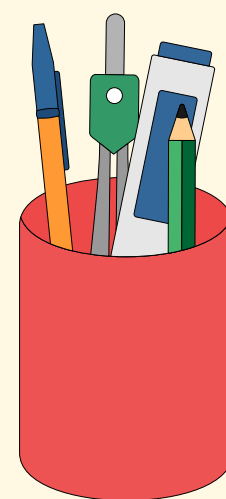
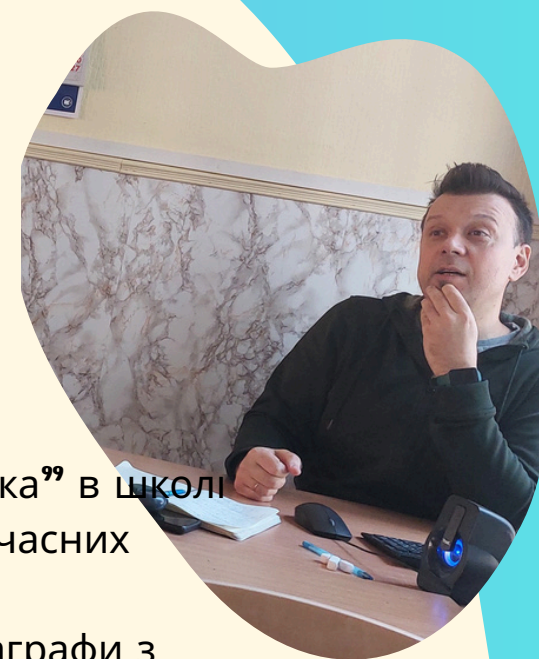
“Фінансовий”. Опанування секретами педагогіки почалось із щоденного вирішення питань - чим привернути увагу і як зацікавити школярів? Швидко прийшло розуміння того, щоб бути близьким до своїх учнів, щоб вони розуміли тебе з півслова та виконували не завжди бажані для них завдання, обов'язково потрібно стежити за сучасними тенденціями, а отже — вчитися упродовж життя. Можливість варіювати навчальними матеріалами та організацією взаємодія в класі використовую для створення атмосфери залучення до пізнавальної діяльності, зосередженої інтелектуальної діяльності.

Враховую запит молоді на сучасні технологічні тенденції та ввожу їх в навчальні програми як інструменти програмного забезпечення. Особлива родзинка на сьогодні - практичні заняття з програмування, комп'ютерної графіки та основ штучного інтелекту.

Якою я бачу мету вивчення предмету “інформатика” в школі сьогодні? Це - вміння побачити, як за допомогою сучасних технологій можна вирішувати життєві проблеми. Якщо раніше зубрили формули, правила та цілі параграфи з підручника, то натеper я спостерігаю, що вчителі дедалі частіше закликають учнів відповідати «своїми словами». Проте бездумне відтворення інформації все ж залишилося навчальним інструментом. І йдеться не лише про дослівне повторення. А про те, що учні не аналізують те, що вивчають, та не дискутують на навчальні теми. Зараз дітям важливіше не отримувати інформацію, а навчитися з нею працювати - аналізувати, обговорювати та знаходити аргументи.

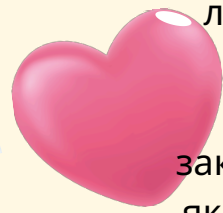
Своїм учням та ученицям намагаюсь давати не готові відповіді на запитання, а поштовх до самостійного пошуку відповіді. Помилки при цьому - не катастрофа, а... знахідка для навчання, вказівка на те, що потрібно виправити, аби вийшло краще. Вважаю, що бажання навчити дитину все робити правильно та без помилок може зашкодити розвитку її креативності. І якщо в кожному виді навчальної роботи показувати учням, як треба, вони навіть не замислюватимуться про альтернативні варіанти.

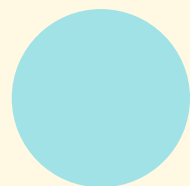
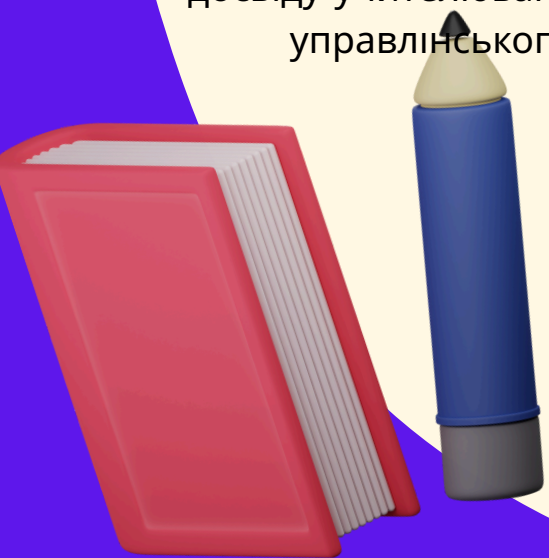
Які риси я бачу цінними в собі? Однозначно це - цікавість, допитливість, аналітичний підхід та здатність до критичного мислення.

Вмію детально аналізувати складні проблеми, знаходити нестандартні рішення та зосереджуватися на важливих деталях. Ефективно співпрацюю в команді, поєднуюю інноваційні ідеї з практичними підходами.

Я, Репецька Тетяна Василівна – вчитель математики лицею «Фінансовий» та заступник директора з навчально - методичної роботи . Чи випадковим був вибір учительської професії для мене ? Скажу , що точно ні, адже дитячі спогади повертають в маленький дворик, де розгортався імпровізований клас в якому безальтернативно роль учителя виконувалась тільки мною. Лицей «Фінансовий» - це моє третє місце роботи за понад 30 років педагогічної діяльності. Тобто до команди я приєдналась з немалим досвідом і достатньо сформованими поглядами на процеси , що відбуваються в українській освіті , адже за ці роки встигла набути не тільки досвіду учителювання , а й управлінського.

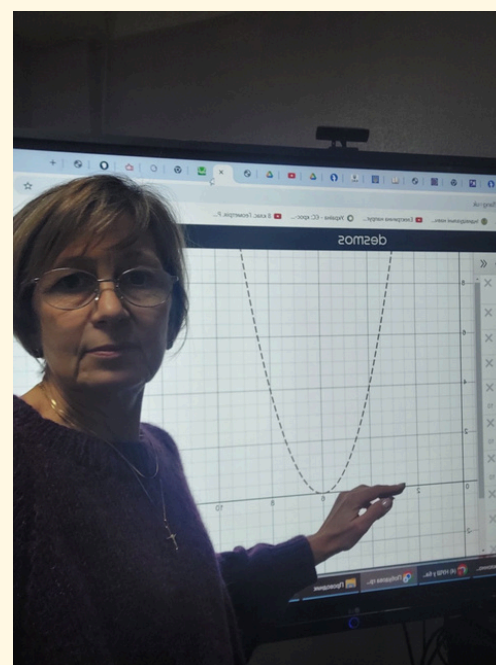

Мій попередній досвід - це робота в школі , яка мала статус загальноосвітньої і тому сусідство з лицеями , гімназіями і спеціалізованими школами підштовхувало до пошуку « родзинок » , що допомогали утримувати конкурентоздатність закладу. Однією з них стали якісні уроки - уроки , на яких дитина розуміє те , що вивчається ; уроки , на яких дитина вчиться міркувати, аналізувати, шукати варіанти рішення проблем ; уроки , які спонукають до творчості та розвитку; уроки , на яких дитина закохується у предмет. Знайти їх «рецепт» допомагав аналіз результатів серії міжнародних досліджень якості освіти PISA , на яких учнівство із країн Сходу протягом останніх років стало демонструвати найвищий рівень якості природничо-математичної освіти .

В цих країнах математика і фізика - це не просто предмети для вивчення законів, закономірностей і чисел , а це засоби розвитку логічного мислення та інтелектуальних здібностей. Саме ця інформація підштовхнула мене до активного впровадження групових форм навчання, при яких роботою охопленим виявляється весь клас, кожен учень працює - робить внесок у роботу своєї команди. Домінантним методом при вивченні нового матеріалу став метод моделювання при якому елементарні дії й математичні операції втілюються у моделях , зрозумілих для сприйняття даною віковою групою. Перехід від конкретики до абстракції через моделювання (схеми , малюнки , аналогії , порівняння , цифровізовані ресурси) дав змогу забезпечувати глибоке розуміння матеріалу та усвідомлене використання його в практичній діяльності.

Значну увагу приділяю формуванню уявлення про виучуване поняття через його інтерпретацію (геометричну, фізичну тощо) , що сприяє інтеграції навчальних предметів і формуванню міждисциплінарних зв'язків . І ще один цінний штрих , принесений із східних методик – постійна взаємодія вчителя та учнів , постійне пояснення причин навчальних дій, постійне багаторазове повторення і поглиблення , що закладає фундамент розуміння й запам'ятовування матеріалу уроку.

Чи спостерігаються зміни зі сторони учнівства при такому підході до навчання ? Однозначно, так. Математика перестає бути для них тим надскладним предметом, на який не хочеться йти . Вони стають небайдужими до того, що відбувається на уроці , адже з'являються шанси для власних можливостей.

І для мене це вагомий аргумент.

Вітаю, я - Святослав Силенко, педагог-організатор ліцею "Фінансовий"

Народився 3 березня 1994 в Києві, у сім'ї відомих бандуристів — Тараса та Нелі Силенків. Зростав і провів своє дитинство в районі Академмістечка, з якого вийшло багато діячів української культури. Вже в 4 роки навчився читати й захопився історичною літературою та індіанцями північної Америки.

У 2016 закінчив Кафедру музичного мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв, курс по класу бандури; в цей час став лауреатом конкурсу «ЧЕРВОНА РУТА — 2013», Київ за напрямком — «кобзарсько-лірницьке виконавство», а з 2-4 курсу перевівся на заочне відділення кафедри фольклору.

Паралельно з навчанням в університеті їздив у с. Кряківка до Ю. Фединського у якого навчався майструвати і в 2016 році виготовив під наставництвом Юрка свій перший інструмент – старосвітську бандуру для мандрів автостопом. І в цьому ж селі перейняв пісенну традицію від бабусь з гурту «Древо».

Наразі поєдную творчість з роботою в ліцеї і своєю діяльністю допомагаю адміністрації ліцею створювати простір для всебічного розвитку учнівства - простір, в якому комфортно й цікаво не тільки навчатись, а й проводити дозвілля. За моєї підтримки самоврядування долучається до організації різноманітних подій в ліцеї - святкувань, конкурсів, челенджів, змагань, турнірів, квестів тощо.

Я спостерігаю як організація заходів поза межами уроків дозволяє створити атмосферу багатого духовного життя в школі, сприяє розвитку пізнавальних інтересів, потреб і практичних умінь. Ці заходи не тільки мають розвивально-виховну спрямованість, а і доповнюють процес формування ключових компетенцій особистості - формування суспільно значущих мотивів; формування ціннісних орієнтацій школярів, політичної свідомості та суспільної активності, свідомої дисципліни та культури поведінки, правосвідомості та громадянської відповідальності, наукового світогляду.

Опинившись в школі по один бік з учителями я помічаю, як педагоги не тільки допомагають дітям здобути нові знання і навички, але й впливають на їхній розвиток як особистостей, а відтак — і на життя учнів.

Яких педагогів потребують сьогоднішні учні поряд із собою? Таких, які насамперед є особистостями і володіють різноманітними навичками; авторитетних - які б могли спокійно та переконливо, але за допомогою своєї внутрішньої організації, вести за собою.

